

A Pécsi Ítéltábla a Lemléné dr. Bita Mónika ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Jákli Tibor ügyvéd által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közgyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Törvényszék 2013. október 7. napján kelt számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 19.000 (tizenkilencezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a B Kft.ból jött létre átalakulással, 2001. január 17-én. A felperes a társaság részvényese, és egyúttal vezető tisztségviselője is volt, az átalakulástól 2003. szeptember 30-áig, mint az igazgatóság elnöke, ezt követően 2010. május 26-áig, mint a cég vezérigazgatója.

2010. május 25-én az alperes jegyzett tőkéje 3000 db, egyenként 10.000 forint névértékű részvényből állt. A részvényesek a részvényeik névértékével megegyező mértékű szavazati joggal rendelkeztek. Ebben az időpontban a társaság részvényese volt F.F.1505 szavazattal, a dr. F. I. által vezetett T.Kfft. 70 szavazattal, dr. K.F.402 szavazattal, K.D. M. 150 szavazattal, a felperes 388 szavazattal, Sz.Z. E. 100 szavazattal, Sz.-né Sz. J. 10 szavazattal, Sz.Z.-né 225 szavazattal és az alperes is rendelkezett 150 db saját részvényt.

Az alperes 2009. január 1. napján munkaszerződést kötött a felperes fiával, Sz.Z. E.-vel műszaki vezető munkakör ellátására. A szerződés megkötésekor az alperes részéről a munkáltatói jogok gyakorlójaként a felperes járt el. A szerződés megkötéséhez a részvényesek előzetesen hozzájárultak, e hozzájárulás azonban nem terjedt ki a szerződés későbbi módosítására.

A részvényesek többségének tudta nélkül 2009. július 1. napján a felperes és fia a 2009. január 1. napján megkötött munkaszerződést úgy módosították, hogy Sz.Z. E.-t munkaviszonya alperes által rendes felmondással történő megszüntetése esetére az Mt.-ben meghatározottakon túl további 36 havi végkielégítés illeti meg. A munkaszerződés módosításáról a felperes a nem családjához tartozó, a szavazatok többségével rendelkező részvényeseket később sem tájékoztatta.

2010. május 3-án a felperes a részvényesek többségének tudta nélkül fia munkaviszonyát rendes felmondással megszüntette, a munkaviszony utolsó napjaként 2010. június 30-át jelölte meg. 2010. május 21-ei hatállyal felmentette a fiát a munkavégzés alól és tájékoztatta arról, hogy a végkielégítését és járandóságait az utolsó munkában töltött napon fizeti ki. A felmondás időpontjában a felperes már tudta, hogy 2010. május 26-ával vezérigazgatói tisztsége meg fog szűnni.

A felperes az alperes közgyűlését 2010. május 5-ére hívta össze. A meghívóban szereplő 5. napirendi pont a felperes részére a 2009-es év vonatkozásában a felmentvény megadásáról szóló döntés, a 7. napirendi pont pedig a társaság új vezérigazgatójának megválasztása volt. A közgyűlés azszámú határozatával megállapította, hogy a felperes munkáját a hatályos jogszabályoknak és a társaság érdekeinek szem előtt tartásával végezte, ezért részére a felmentvényt megadta. A felmentvény megadásakor a részvényesek többsége (F.F. a T. Kft.-t képviselő dr. F.I. dr. K.F. és K.D. M.) nem tudtak arról, hogy a felperes a munkaszerződés módosításával fia javára az Mt.-ben szabályozottakon felül 36 havi végkielégítést kötött ki, és arról sem tudtak, hogy a felperes a fia munkaviszonyát rendes felmondással megszüntette. Amennyiben erről tudomással bírtak volna, a felmentvényt a felperesnek nem adták volna meg.

A felperes még a közgyűlés napján átutaltatott a fia javára végkielégítés és munkabér címén 6.137.402 forintot, amelyből a végkielégítés nettó 5.188.163, bruttó 8.617.932 forint volt. 2009. évben aszámú közgyűlési határozattal elfogadott beszámoló alapján az alperes mérleg szerinti eredménye 9.011.000 forint volt.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül aközgyűlési határozatot, amellyel az alperes legfőbb szerve a felperes részére az.....számú határozattal megadott felmentvényt visszavonta, ésszámú közgyűlési határozatot, amely felhatalmazta az alperes új vezérigazgatóját, hogy a felperes által az alperesnek okozott kár megtérítése iránt pert indítson. A kereset tárgyában az elsőfokú bíróság számon részítéletet hozott és a keresettel támadott határozatokat hatályon kívül helyezte. A részítélet 2010. november 18-án jogerőre emelkedett.

A perben az alperes viszontkeresetet terjesztett elő, amelyben egyrészt azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felmentvény megadására alapul szolgáló információk valótlank és hiányosak voltak, ezért a felmentvény hatálytalan, másrészt azt, hogy a bíróság kötelezze a felperest a Gt.30.§ (2) bekezdése és a

Ptk.339.§ (1) bekezdése alapján kártérítés megfizetésére. A kártérítésre irányuló viszontkereseti kérelmet az elsőfokú bíróság a számú végzésével hatáskör hiányában jogerősen elutasította.

A felperes a viszontkereset tekintetében elsődlegesen a per megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a felmentvény hatálytalanná nyilvánítása iránti viszontkereset idő előtti, mert az alperes közgyűlése a perindításról nem döntött, arra az új vezérigazgatót nem hatalmazta fel. Másodlagosan a kereset elutasítását érdemben is kérte állítva, hogy a munkaszerződés módosítását dr. F.I.-vel már a munkaszerződés megkötése előtt elhatározták, illetőleg, hogy 2010. május 25-ei közgyűlés napján, a közgyűlés előtt dr. F.I.-t a munkaszerződés felmondásáról is tájékoztatta. Hivatkozott arra is, hogy az alperes részvényeseitől a felmentvény megadása előtt elvárható lett volna, hogy a rendelkezésre álló könyvelési anyag részét képező szerződésmódosítást és felmondást megismerjék, ilyen módon informálódjanak a felperes tevékenységéről.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében az alperes közgyűlésénekszámú határozatával a felperes részére a 2009. üzleti évre megadott felmentvényt hatálytalanná nyilvánította. Kötelezte a felperes az alperes javára 36.000 forint illetékből és 38.100 forint ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltség megfizetésére.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes a felmentvény hatálytalanságának megállapítása iránti viszontkeresetében 11 olyan intézkedést sorolt fel, amelyekről a felperes a részvényeseket a felmentvény megadása előtt nem tájékoztatta, így azokról a részvényesek csak 2010. május 26-át követően szereztek tudomást. Ezek közül az intézkedések közül elsőként jelölte meg az alperes a 2009. július 1. napján a felperes fia és az alperes között létrejött munkaszerződés módosítást, a abban foglalt 36 havi végkielégítés kikötését, a felperes fia munkaszerződésének rendes felmondással való megszüntetését, és az arra tekintettel végrehajtott kifizetéseket. Kifejtette, hogy amennyiben a felmentvény hatálytalanságát alapjául szolgáló, az alperes viszontkeresetében felhozott információk közül bármelyikről aggálymentesen megállapítható, hogy a részvényesek többsége arról nem tudott és az információ birtokában a felmentvényt nem adta volna meg, úgy a hatálytalanság alapjául felhozott további információk vizsgálata szükségtelen. Erre tekintettel az alperesi tényállítások közül elsődlegesen a munkaszerződés-módosítással kapcsolatban vizsgálta a hatálytalanság törvényes feltételeinek fennállását.

Ebben a körben a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével megállapította, hogy a perben a felperes nem bizonyította, hogy a részvényesek többsége a felmentvény megadásakor tudott volna a munkaszerződés módosításáról, illetőleg a munkaszerződés felmondásáról, és a részvényesek ezeknek az információknak a birtokában a felmentvényt nem adták volna meg, illetőleg rögzítette azt is, hogy a felperes védekezésében hivatkozott informálódás és tudakozódás egy nem ismert tény tekintetében a részvényesektől nem volt elvárható.

A kifejtettekre tekintettel megállapította, hogy a felmentvény alapjául szolgáló információk hiányosak voltak, ezért a felmentvény hatálytalanná nyilvánításának a Gt.30.§ (5) bekezdésében írtak feltételei adott esetben fennállnak.

Az ítélet ellen elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a per megszüntetése, másodlagosan a viszontkereset elutasítása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve az alperes első- és másodfokú perköltségben való marasztalását is.

Elsődleges fellebbezési kérelme indokaként előadta, hogy a Gt.30.§ (5) bekezdésének kógens rendelkezése folytán a felmentvény kérdésében történő döntéshozatal kizárólagos közgyűlési hatáskörbe tartozik, ezért nyilvánvaló, hogy kizárólagosan a közgyűlés határozhat abban a kérdésében is, hogy a Gt.30.§ (5) bekezdése értelmében adható felmentvényt a társaság utóbb hatálytalannak tekintie-e és hatálytalanság megállapítása érdekében indít-e pert. Az elsőfokú bíróság e körben nem vette figyelembe a Gt.22.§ (4) bekezdésének azt a rendelkezését, amely szerint a vezető tisztségviselő a társaság legfőbb szerve határozatainak van alávetve. Erre figyelemmel - a társaság közgyűlése által meghozott, a felmentvény megadására vonatkozó határozat hatálytalanítását célzó felhatalmazás nélkül - az alperes ügyvezetése saját hatáskörben eljárva nem kezdeményezhetett volna peres eljárást. Miután adott esetben ilyen felhatalmazással az alperest képviselő vezérigazgató nem rendelkezett, így a perindítás idő előtti volt.

Érdemben több okból is támadta fellebbezésében a felperes az elsőfokú bíróság ítéletét. Hivatkozott arra, hogy az alperesi társaság részvényesei és a társaság alkalmazottjai familiáris alapokon kötődnek egymáshoz, amely lehetővé teszi a társaság ügyeit érintő gyors információáramlás mellett azt is, hogy részvényesi kör tetszése szerint közgyűlésen kívül is teljes körűen tájékozódhasson az alperesi társaság valamennyi ügyét illetően. A cégirányításban és cégvezetésben nagy gyakorlattal rendelkező dr. F.I. aki 2009-ig a társaság meghatározó részvényese volt, és akivel a felperes a cég irányítását érintő döntései kapcsán rendszeresen egyeztetett, a 2010. május 25-ei közgyűlés előtt tudott arról, hogy a felperes fiának munkaszerződését módosították, illetőleg tudta azt is, hogy a munkaviszonyt a közgyűlés előtt az alperes képviselőjében a felperes felmondta. Állította, hogy a módosított munkaszerződés tartalmáról tudomással bírt az utóbb fő részvényessé vált F.F.is. Utalt arra, hogy Sz.Z.E. alperesi társaságnál történő alkalmazása tekintetében az előzetes közgyűlési döntéshozatalt az alperes alapító okirata nem írta elő, ilyen rendelkezést a Gt. sem tartalmaz, így a felperes nem jár el jogszerűtlenül, amikor a munkaszerződés módosítását 2009 júliusában az előzetes közgyűlési jóváhagyást mellőzve, mint a munkáltatói jogok gyakorlója aláírta, arra, hogy a módosítás tartalmát illetően az alperesi társaságnál a vezető állású munkavállalóknál kialakított szokványos gyakorlatot követte a felperes, továbbá arra, hogy Sz.Z.E. munkaviszonyának megszüntetése a 2009. gazdasági év beszámolójának tárgyát nem képezte, így az a felmentvény megadása szempontjából nem volt releváns információ. Mindezekre tekintettel arra hivatkozott, hogy a 2009. évre a felperes részére megadott felmentvény hatálytalanságát

megalapozó és eredményező vétkes mulasztás a felperes terhére nem állapítható meg.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok helyes és okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság a felperes permegszüntetési kérelmének elutasításáról és a viszontkereset érdemi tárgyalásáról is. Helyesen állapította meg e körben, hogy a felmentvény hatálytalanítása iránti keresetindításról való döntést sem a Gt., sem az alperes létesítő okirata nem utalja a legfőbb szerv kizárólagos hatáskörébe.

Azokban az esetekben, amikor a Gt. a legfőbb szerv kizárólagos hatáskörébe utalja az igényérvényesítést - perindítást -, arra vonatkozóan a Gt. kifejezett rendelkezést tartalmaz. Erre példa kft. esetében a Gt.141.§ (2) bekezdés m) pontja, amely szerint a kft. taggyűlésének kizárólagos hatáskörébe tartozik a tagok, az ügyvezető, a felügyelő bizottsági tagok, illetve a könyvvizsgáló elleni követelések érvényesítése, továbbá a Gt.47.§ (3) bekezdésének rendelkezése, amely tag kizárása esetében írja elő a perindításhoz a gazdasági társaság legfőbb szerve háromnegyedes szótöbbséggel hozandó határozatának szükségességét.

A Gt.231.§ (2) bekezdésében felsoroltak szerint nem tartozik a részvénytársaság közgyűlésének kizárólagos hatáskörébe a felmentvény hatálytalanságának megállapítása iránti per megindítása. A Gt.231.§ (2) bekezdés m) pontja alapján a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik a döntés minden olyan kérdésben, amit a törvény vagy az alapszabály a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe utal, de az alperes alapszabálya sem tartalmaz a fentieknek megfelelő rendelkezést.

A viszontkereset érdemét illetően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett indokokkal maradéktalanul egyetértett a bizonyítékok mérlegelése és a jogi indokolás körében is, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése és 254.§ (3) bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben kiemeli a másodfokú bíróság, hogy a felmentvény hatálytalanságának megállapítása nem jelenti egyúttal a felperes felróható magatartásának megállapítását is. A perben a bíróság nem azt vizsgálta, hogy a felperes felróható magatartást tanúsított-e a felmentvény megadása előtt a részvényesek tájékoztatása tekintetében, pusztán azt a tényt rögzítette, hogy a részvényesek a felmentvény megadásának időpontjában nem voltak a felmentvény

megadása alapjául szolgáló teljes körű információk birtokában. Ez a tény önmagában lehetőséget ad a Gt.21.§ (5) bekezdés alapján a felmentvény hatálytalanná nyilvánításához, amelynek következményeként a kártérítési perben a felperes a felmentvénnel nem bizonyíthatja, hogy a vezető tisztségviselőktől általában elvárható magatartást tanúsította, más módon azonban erre lehetősége van.

A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet és viselni tartozik a fellebbezésére lerótt fellebbezési eljárási illetéket, valamint az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét a Pp.78.§ (1) bekezdése alapján, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján állapította meg.

Pécs, 2014. március 6.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünd s.k. bíró